

Inés Arrimadas: «La música ha estat important per fer arribar reivindicacions democràtiques»

Publiquem la quarta entrevista de 'Les altres veus'; sis dones de l'àmbit polític parlen de música

Inés Arrimadas | Juan Miguel Morales

Des de petita ha vist a Jérez de la Frontera nens de 2 i 3 anys ballant *bulerías*, el pal del flamenc que més li agrada. Però la líder de Ciutadans i cap de l'oposició a Catalunya, Inés Arrimadas, es declara una gran amant del rock.

Quin paper ha jugat la música en la teva vida?

M'ha acompanyat molt. Identifico moments i persones amb cançons i grups, i per tant la música ha anat evolucionant amb mi. Jo sóc molt de triar cançons concretes, i no de deixar la ràdio posada. M'agrada molt la música, però també hi ha hagut èpoques que gairebé no n'escoltava, i no toco cap instrument.

Creus que el que escoltem està vinculat a la nostra posició política?

A mi m'agrada molt el rock des de molt abans de plantejar-me fer política, per tant no sé si hi té res a veure. El que m'agrada és la força de les cançons, que t'omple per dins més que en cap altre estil. El rock et fa lluitar per coses que potser són difícils, però t'anima a continuar. Potser això és el que necessitem en política. M'agraden les cançons i les persones amb força i coses a dir: el romanticisme ben entès, la nostàlgia dels temps passats, i fins i tot gaudir del patiment.

Què en penses de la música compromesa?

Crec que els autors han de ser lliures per defensar el que vulguin, i a Espanya, havent patit 40 anys de dictadura, és evident que la música ha estat un element molt important per fer arribar a la gent les reivindicacions democràtiques i de llibertat. La política es pot fer des de molts àmbits i la música en pot ser un, però s'ha de poder escollir.

Quina és la música de la teva generació?

A mi m'agrada la música dels seixanta i setanta; sóc molt melancòlica. Però també **Extremoduro**, per exemple, el sento un grup molt meu i de la meva generació, com **Platero y Tú** i **Fito y Fitipaldis**, entre altres. Quan sento les seves cançons recordo l'època universitària; llavors el rock i el reggae eren músiques que escoltàvem cada dia. Va ser fruit de l'etapa més alternativa que molts hem tingut.

Vas a concerts?

Ara fa temps que no. Diria que l'últim va ser de Loquillo fa un parell d'anys a Barcelona, però el grup que més he vist en directe ha estat **Extremoduro**. Sempre hi anava amb un grup d'amics i ara cadascun de nosaltres és a un lloc diferent del món. Per això ja no hi vaig tant...

Quin és el teu cantant preferit o preferida?

No sóc gaire d'idolatriar, però escolliria **Aretha Franklin**. M'encanta. També perquè és dona, és negra, és forta i ha estat capaç de trencar totes les barreres que s'ha trobat.

Inés Arrimadas Foto: Juan Miguel Morales

Quin paper juguen les dones en el món de la cultura i la música?

El seu paper és fonamental, però falta reconeixement i visibilitat. El compromís de les dones amb la cultura de vegades és fins i tot superior al dels homes. No tinc estadístiques, però diria que en la

cultura popular, en els balls i les tradicions, elles fan més que ells a l'hora d'inculcar-ho als fills. Ara bé, al final sempre et vénen al cap els referents masculins. Cal major visibilitat de les dones en els llocs de decisió i representativitat del sector. I això no només passa en el món de la cultura. Hi ha molta feina a fer.

Com veus el sector cultural avui a Catalunya?

Crec que no és una prioritat ni per la Generalitat ni pel govern d'Espanya. I, si el comparem amb la resta de països europeus no és competitiu, ni respecte a la fiscalitat, ni als drets d'autor, ni a les possibilitats de finançament.

I què proposes?

Primer, la reducció de l'IVA cultural a tipus reduïts com a la resta de països del nostre entorn. Segon, és súper important la Llei de Mecenatge. Hem de facilitar la connexió entre gent que té diners i vol invertir i els artistes amb projectes culturals creatius. I tercer, s'ha de posar en marxa l'Estatut de l'Artista per protegir-lo, facilitar la posada en marxa de projectes i regular els drets d'autor, que a Espanya es vulneren de manera flagrant sense que passi res. Si volem apostar per la cultura en general, ens hi hem de posar seriosos.

Inés Arrimadas Foto: Juan Miguel Morales